

ПОВІДОМЛЕННЯ
про зміну раніше повідомленої підозри та про нову підозру

м. Київ

«20» вересня 2022 року

Старший слідчий в ОВС слідчого управління Головного управління Національної поліції в Автономній Республіці Крим та м. Севастополі капітан поліції Камінський Владислав Олегович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 12014230040001193 від 20.03.2014 в межах якого Безлеру І.М. повідомлено про підозру за ч. 2 ст. 146 КК України, встановив наявність достатніх підстав для зміни раніше повідомленої підозри та нової підозри у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 36, 42, 276, 277, 278 КПК України, –

ПОВІДОМИВ:

Безлеру Ігорю Миколайовичу
(рос. Безлеру Ігорю
Николаевичу), 30.12.1965 року
народження, уродженцю м.
Сімферополь, громадянину
російської федерації, останнє відоме
місце реєстрації та проживання:
Автономна Республіка Крим, місто
Сімферополь, вул. Тургенєва, 20, кв.
70

про те, що він підозрюється у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 438, ч. 2 ст. 110 КК України.

Так, внаслідок збройної агресії з боку російської федерації (далі по тексту рф) військовослужбовцями збройних сил рф встановлено ефективний контроль, як над територією Кримського півострову, так і за діяльністю розташованих там органів влади. Тобто відповідно до ст. 42 “Положення про закони і звичаї війни на суходолі” що є додатком до Гаагської конвенції “IV Конвенція про закони і звичаї війни на суходолі” від 18.10.1907 здійснено тимчасову окупацію вказаної території України.

Відповідно до ч. 1 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» № 1207-VII від 15.04.2014, тимчасово окупована Російською Федерацією територія України (далі - тимчасово окупована територія) є невід’ємною частиною території України, на яку поширюється дія Конституції та законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов’язковість яких надана Верховною Радою України. А відповідно до абз. 3 ч. 2 ст. 1 вказаного Закону Автономна Республіка Крим та місто Севастополь є тимчасово окупованими Російською Федерацією з 20 лютого 2014 року.

Встановлено, що Безлер І.М. будучи громадянином України, усвідомлюючи те, що відбувається військова агресія проти України та те, що проросійським політичними силами з допомогою військових підрозділів рф, які незаконно прибули на території Кримського півострову, захоплено та встановлено контроль над діяльністю як органів державної влади так і тих, що мають забезпечувати правопорядок. Розуміючи, що рф вживаються всі заходи щодо відділення Автономної Республіки Крим та міста Севастополя від України та приєднання Криму до росії, діючи в інтересах іноземної держави, активно сприяв цьому та приймав активну участь у діяльності, спрямованій на перешкоджання діяльності проукраїнськи налаштованих громадян.

Зокрема, 13.03.2014 близько 22 години в м. Сімферополь, група невстановлених озброєних осіб, що входили до загонів незаконного збройного формування Самооборона Криму, з допомогою власних транспортних засобів по вул. Москальова, у м. Сімферополі Автономної Республіки Крим, перекрила рух автомобілю, в якому рухались Супрун С.А., Гриценко О.А. та Лук'янченко Н.В. і застосовуючи фізичну силу затримали останніх. Після обшуку автомобіля затриманих їх доставлено до Сімферопольського міського військкомату по вул. Київська, 152 у м. Сімферополь, який перебував під контролем військовослужбовців рф. Всіх затриманих було поміщено до підвального приміщення військкомату та розміщено в окремих кімнатах.

У вказаному приміщенні затримані разом із іншими незаконно затриманими особами утримувались до 21.03.2014, а саме до моменту передання в рамках процедури обміну представникам української влади.

В ніч із 13 на 14 березня 2014 року, більш точного часу не встановлено Безлер І.М. діючи умисно, за попередньою змовою з невстановленою слідством особою з метою допиту Супруна С.А. із застосуванням насильства до нього, зайшли до приміщення, в якому утримували останнього.

Безлер І.М. підійшовши до Супруна С.А. зірвав із нього шапку, що закривала очі, яку йому одягли відразу після затримання, та націлив йому в голову пістолет, що тримав у руці. Далі Безлер І.М. став погрожувати Супруну С.А., тим, що у разі, якщо він не розповість правду, про причини перебування на території Криму то спочатку йому прострелять ногу, потім живіт, а вже потім поцілять в голову.

Під час допиту, Безлер І.М. не задовольняючись відповідями, які надавав Супрун С.А. та звинувачуючи його в тому, що він із своїми знайомими намагався вчинити теракт у м. Севастополі, наносив удари руками по шиї та тулубу останнього. У цей же час, невстановлена слідством особа підтримуючи дії Безлера І.М. робила записи на листку паперу та говорила про те, вірить чи не вірить відповідям Супруна С.А. У разі висловлення невстановленою слідством особою недовіри наданій відповіді, Безлер І.М. починав сильніше бити Супруна С.А. Допит із застосуванням насильства та погрозами продовжувався упродовж години.

Крім цього, після допиту Супруна С.А., Безлер І.М. разом із невстановленою слідством особою діючи умисно, з метою допиту із застосуванням насильства та погроз, прийшли до приміщення в якому

утримувався Гриценко О.А. якого також почали допитувати з приводу причин їх перебування у Криму. Під час допиту Гриценку О.А., якого тримали в наручниках із одягненою на голову шапкою так, щоб він не бачив місця де знаходиться і осіб, які перебувають поряд наносили удари хокейною клюшкою по ногам, а також удари руками по тулубу так як не вірили сказаному ним та намагались через застосування насильства з'ясувати, чи дійсно він говорить правду.

При цьому, протягом усього вказаного часу Супрун С.А., Гриценко О.А. та Лук'янченко Н.В., як особи що перебувають під захистом Женевської конвенції (IV) «Про захист цивільного населення під час війни» від 12 серпня 1949 року і після затримання знаходились під владою окупаційної держави, громадянами якої вони не були. Всі вони були позбавлені волі та утримувались у місці, контроль над яким здійснювався військовослужбовцями збройних сил країни окупанта і осіб, яких контролювали її спецслужби, які спільно із збройними силами діяли на території Криму.

Таким чином, Безлер І.М. діючи на стороні держави окупанта, переслідуючи спільні із військами іноземної держави цілі, розуміючи, що відбувається збройна агресія рф проти України, маючи на меті зміну меж території та державного кордону України, усвідомлюючи, що територія всього півострову Крим із 20.02.2014 перебуває під владою армії рф, у відповідності до ст. 1 “Положення про закони і звичаї війни на суходолі” що є додатком до Гагської конвенції “IV Конвенція про закони і звичаї війни на суходолі” від 18.10.1907 являвся представником армії країни окупанта та вчинив грубі порушення законів і звичаїв війни.

Зокрема, застосовуючи насильство та погрози по відношенню до затриманих представниками незаконного збройного формування Самооборони Криму Гриценка О.А. і Супруна С.А., утримуючи останніх проти їх волі у приміщенні Сімферопольського військкомату Безлер І.М. порушив вимоги п. а ч. 1 ст. 3, ст.ст. 31, 32 Конвенції (IV) про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 (далі по тексту Конвенція (IV) згідно із якими забороняються тортури і жорстоке поводження, фізичний або моральний примус не може бути використаний проти осіб, що охороняються, зокрема для отримання інформації від них або від третіх осіб. Заборонено вчинення дій спрямованих на заподіяння фізичних страждань або знищення осіб, що охороняються. Ця заборона поширюється не тільки на вбивства, тортури, тілесні покарання, каліцтва і медичні або наукові експерименти, не пов'язані з медичним поводженням з особою, що охороняється, але і на будь-які інші жорстокі заходи, що вживаються цивільними або військовими агентами.

Відповідно до ст. 147 Конвенції (IV) до серйозних порушень відносяться тортури або нелюдське поводження, умисне заподіяння великих страждань або серйозної шкоди тілу або здоров'ю, незаконне позбавлення волі особи, що охороняється цією Конвенцією.

Таким чином, Безлер І.М. підозрюється у порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на

обов'язковість яких надана Верховною Радою України, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України.

Крім цього, Безлер І.М., усвідомлюючи обставини російської агресії проти України та її спроби військовою силою захопити та анексувати Автономну Республіку Крим та місто Севастополь, знаючи, що суверенітет України поширюється на всю її територію, Україна є унітарною державою, а територія України в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною, будучи обізнаним про те, що Автономна Республіка Крим є невід'ємною складовою частиною України, діючи умисно, з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, за попередньою змовою із невстановленими в ході досудового слідства особами сприяв окупації Кримського півострову за наступних обставин.

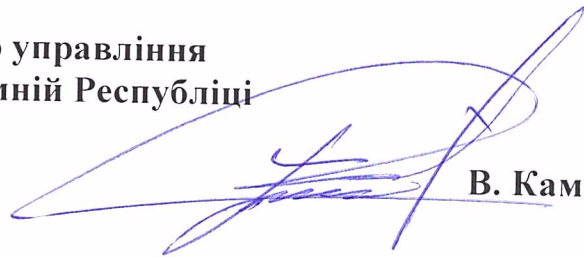
З метою створення враження «легітимності» анексії Кримського півострову країною-окупантом забезпечено прийняття 06.03.2014 Верховною Радою АР Крим постанови «Про проведення загальнокримського референдуму».

Надалі, згідно з Указом Президента України № 261/2014 від 07 березня 2014 року «Про зупинення дії Постанови Верховної Ради Автономної Республіки Крим від 6 березня 2014 року № 1702-6/14 «Про проведення загальнокримського референдуму», а також відповідно до рішення Конституційного Суду України № 2-рп/2014 від 14 березня 2014 року у справі за конституційними поданнями виконуючого обов'язки Президента України, Голови Верховної Ради України та Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини щодо відповідності Конституції України (конституційності) Постанови Верховної Ради Автономної Республіки Крим «Про проведення загальнокримського референдуму» (справа про проведення місцевого референдуму в Автономній Республіці Крим)», дія вказаної Постанови Верховної Ради Автономної Республіки Крим від 6 березня 2014 року № 1702-6/14 спочатку була зупинена, а потім сама вона визнана неконституційною, відтак втратила чинність з дня ухвалення Конституційним Судом України вказаного вище Рішення, яке є обов'язковим для виконання.

В цих обставинах, діючи з метою зміни меж території України та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, а саме приєднання території адміністративно-територіальних одиниць України - Автономної Республіки Крим до російської федерації, знаходячись в м. Сімферополь в період 13.03.2014 до 21.03.2014 за попередньою змовою з невстановленими слідством особами здійснював незаконне позбавлення волі та утримання в будівлі потерпілих Супруна С.А., Гриценка О.А. та Лук'янченко Н.В. які демонстрували свою проукраїнську позицію і чинили опір окупації Кримського півострову, проводив їх допити з застосуванням тортур, вважаючи що останні можуть перешкодити проведенню вищевказаного незаконного референдуму.

Таким чином, Безлер І.М. підозрюється в умисних діях, вчинених з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 110 КК України.

Старший слідчий в ОВС
слідчого управління Головного управління
Національної поліції в Автономній Республіці
Крим та м. Севастополі
старший лейтенант поліції



В. Камінський

«ПОГОДЖЕНО»

Старший прокурор групи прокурорів -
начальник відділу процесуального керівництва,
підтримання публічного обвинувачення та нагляду
за додержанням законів під час проведення
оперативно-розшукової діяльності
управління нагляду за додержанням законів
органами поліції та органами, які ведуть боротьбу
з організованою та транснаціональною злочинністю
і щодо злочинів вчинених в умовах збройного конфлікту
прокуратури Автономної Республіки Крим
та міста Севастополя



Євген САС

«20_» вересня 2022 року

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручено

Підозрюваний:

(підпис)

(ПІБ)

«___» год. «___» хвилин «___» _____ 201__ року.

Повідомлення про підозру вручив:

(посада, ПІБ)

(підпис)

ПАМ'ЯТКА

Про процесуальні права підозрюваного

Стаття 42 Кримінального процесуального кодексу України (Підозрюваний, обвинувачений)

1. Підозрюваним є особа, якій у порядку, передбаченому статтями 276–279 цього Кодексу, повідомлено про підозру, або особа, яка затримана за підозрою у вчиненні кримінального правопорушення.

2. Обвинуваченим (підсудним) є особа, обвинувальний акт щодо якої переданий до суду в порядку, передбаченому статтею 291 цього Кодексу.

3. Підозрюваний, обвинувачений має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту – мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з дотриманням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

4. Обвинувачений також має право:

1) брати участь під час судового розгляду у допиті свідків обвинувачення або вимагати їхнього допиту, а також вимагати виклику і допиту свідків захисту на тих самих умовах, що й свідків обвинувачення;

2) збирати і подавати суду докази;

3) висловлювати в судовому засіданні свою думку щодо клопотань інших учасників судового провадження;

4) виступати в судових дебатах;

5) ознайомлюватися з журналом судового засідання та технічним записом судового процесу, які йому зобов'язані надати уповноважені працівники суду, і подавати щодо них свої зауваження;

6) оскаржувати в установленому цим Кодексом порядку судові рішення та ініціювати їх перегляд, знати про подані на них апеляційні та касаційні скарги, заяви про їх перегляд, подавати на них заперечення.

5. Підозрюваний, обвинувачений мають також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

6. Підозрюваний, обвинувачений, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

7. Підозрюваний, обвинувачений зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

8. Підозрюваному, обвинуваченому вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням особою, яка здійснює таке повідомлення.

Права підозрюваного мені оголошені та роз'яснені

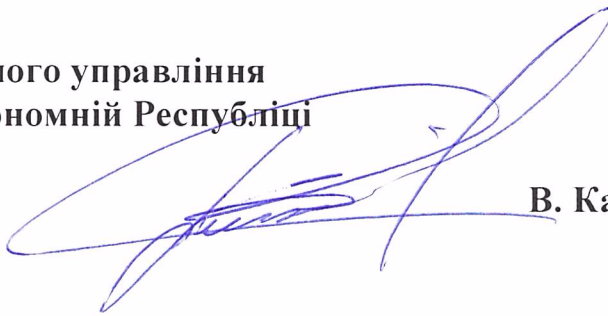
Підозрюваний:

_____ (підпис)

_____ (ПІБ)

«___» год. «___» хвилин «___» _____ 201__ року.

**Старший слідчий в ОВС
слідчого управління Головного управління
Національної поліції в Автономній Республіці
Крим та м. Севастополі
старший лейтенант поліції**



В. Камінський